

Dosarul nr. 3ra-482/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L.Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V.Sîrbu, V.Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” împotriva Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Servivet” în proces de insolabilitate cu privire la anularea deciziei și obligarea de a efectua radierea înscrierii provizorii,

împotriva deciziei din 5 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” și s-a menținut hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Servivet” în proces de insolabilitate cu privire la anularea deciziei și obligarea de a efectua radierea înscrierii provizorii.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a constatat nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr. xxxx din 25 aprilie 2014 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Servivet” și Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” fiind dispusă restituirea bunurilor imobile amplasate pe str. XXXXXXXX 2, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău sau corectat erorile admise în dispozitivul hotărârii din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

La 13 iulie 2016 în Registrul bunurilor imobile la pct.2.24 din subcapitolul II la nr. cadastrale xxxxxxxx.106.01, xxxxxxxx.04 - xxxxxxxx.106.52, xxxxxxxx.106.54 – xxxxxxxx.106.68, bunuri imobile amplasate în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX 2, s-a

efectuat înscrierea provizorie a dreptului de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Servivet” în temeiul hotărârii din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 11 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 22 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a casat hotărârea din 11 iulie 2016 și încheierea din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei la rejudicare.

La 22 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” a depus cerere la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău prin care a solicitat radierea înscrisului provizoriu efectuat la 13 iulie 2016 în Registrul bunurilor imobile în temeiul hotărârii din 11 iulie 2016 și încheierii din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 27 septembrie 2016, registratorul Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, Mihaela Cujbă a respins cererea Societății cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” privind radierea înscrisului provizoriu.

La 28 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei din 27 septembrie 2016 a registratorului Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău cu radierea înscrierii provizorii din 13 iulie 2016, efectuată în Registrul bunurilor imobile la nr. cadastrale xxxxxxx.106.01, xxxxxxx.04 - xxxxxxx.106.52, xxxxxxx.106.54 – xxxxxxx.106.68.

Prin răspunsul nr. 01-07/491/16/25810 din 16 octombrie 2016, s-a refuzat în satisfacerea cererii prealabile invocându-se faptul că decizia din 22 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție privind trimiterea cauzei la rejudicare, nu presupune și nu permite Întreprinderii de Stat „Cadastru” radierea înscrisului provizoriu.

A considerat că, decizia registratorului este ilegală și pasibilă anulării, cu radierea înscrierii provizorii a dreptului de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Servivet” în Registrul bunurilor imobile, reieșind din prevederile art. 27 și art. 29 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543 din 25 februarie 1998.

Potrivit prevederilor art. 27 alin. (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile, înscrierea provizorie este înscrierea dreptului de proprietate și a celorlalte drepturi reale sub condiția justificării lor ulterioare. Înscrierea provizorie a dreptului de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Servivet” în Registrul bunurilor imobile efectuată la 13 iulie 2016, este condiționată de justificarea ulterioară a acesteia.

Odată cu casarea hotărârii din 11 iulie 2016 și a încheierii din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în virtutea prevederilor art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a dispărut temeiul înscrierii provizorii. Astfel, nu s-a realizat condiția justificării înscrisului provizoriu în condițiile art.27 alin. (3) din Legea cadastrului bunurilor imobile.

A menționat că, înscrierea provizorie din 13 iulie 2016, nefiind una intabulată, nu se bucură de regimul juridic al drepturilor intabulate, astfel cum este stabilit la art. 29 alin. (2¹) din Legea cadastrului bunurilor imobile potrivit căruia hotărârea judecătorească privind înscrierea sau radierea dreptului tabular ori privind efectuarea rectificării în registrul bunurilor imobile se depune în copie, a cărei autenticitate este confirmată de instanța de judecată, cu mențiunea că este irevocabilă. În lipsa

mențiunii respective, dacă hotărârea este executorie, se efectuează înscrierea provizorie în registrul bunurilor imobile.

În corespundere cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea sau decizia casată nu are nici o putere legală. Actele de asigurare sau de executare făcute în temeiul unei astfel de hotărâri sau decizii își pierd puterea legală dacă instanța de recurs nu dispune altfel.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” admiterea acțiunii, anularea ca fiind ilegală decizia din 27 septembrie 2016 a registratorului Oficiului Cadastra Teritorial Chișinău, Mihaela Cujbă și obligarea Întreprinderii de Stat „Cadastru” de a efectua radierea din Registrul bunurilor imobile la nr. cadastral xxxxxx106 a înscrierii provizorii efectuată în baza hotărârii din 11 iulie 2016 și a încheierii din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”.

În favoarea acestei soluții instanța de fond a reținut prevederile art. 29 alin. (3²) din Legea cadastrului bunurilor imobile care statuează expres că, dacă hotărârea judecătorească care a servit drept temei pentru înregistrarea dreptului a fost casată cu trimiterea pricinii spre rejudecare, până la rejudecarea pricinii, la cererea persoanei interesate, efectuarea înscrierilor conform situației anterioare se va efectua doar dacă instanța de judecată a dispus întoarcerea executării.

A indicat că, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău legal și întemeiat a refuzat radierea înscrisului provizoriu a dreptului de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Servivet” asupra bunurilor imobile litigioase. La caz, Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 22 septembrie 2016 prin care s-a casat hotărârea din 11 iulie 2016 și încheierea din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău și a remis cauza la rejudecare, nu a dispus întoarcerea executării, ci din contra s-a expus în textul actului judecătorec că, întoarcerea executării se respinge pe motiv că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 159 Cod de executare.

A concluzionat că, registratorul Întreprinderii de Stat „Cadastru”, constatând că o asemenea dispoziție a instanței de judecată lipsește, nu a avut temei legal de admitere a cererii Societății cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”. Decizia registratorilor din 27 septembrie 2016, este legală în fond, neexistând temei de anulare a acesteia. Instanța judecătorească a reținut că, nu s-a constatat nici încălcarea competenței și a procedurii la emiterea deciziei contestate de reclamant.

Prin decizia din 5 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” și s-a menținut hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 18 februarie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 5 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat eronat legea.

A indicat că, conform pct. 27 din instrucțiunea cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor, aprobată de Agenția Relații Funciare și

Cadastrau la 22 iunie 2005, unul din temeiurile pentru respingerea cererii de înregistrare a drepturilor este notarea aplicării sechestrului sau interdicției de înstrăinare sau grevare a bunului imobil dreptul asupra căruia este solicitat spre înregistrare.

Astfel, la data efectuării înscrierii provizorii radierea căreia a solicitat, asupra bunurilor imobile din str. XXXXXXXX x mun. Chișinău este aplicat sechestrul în temeiul încheierii din 2 decembrie 2015 a Judecătorei Ciocana și încheierea din 15 aprilie 2016 a executorului judecătoresc Cornelia Balan, fapt ce nu permitea registratorului să efectueze înscrierea provizorie a dreptului de proprietate a Societății cu Răspundere Limitată „Servivet” în temeiul hotărârii din 11 iulie 2016 și încheierii din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

A considerat Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil că, însăși efectuarea înscrierii este contrară legii iar refuzul în radierea înscrierii este ilegal și neîntemeiat.

La prezentarea deciziei din 22 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție prin care s-a casat hotărârea din 11 iulie 2016 și încheierea din 12 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, urma a fi aplicate prevederile pct. 69 din instrucțiunea nr. IARFC112/2005 din 22 iunie 2005 care prevede că, în cazul în care înscrierea provizorie nu se justifică, radierea acesteia se va face cu consimțământul celui înscris, sau în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile. Concomitent cu radierea înscrierii provizorii care nu s-a justificat, registratorul va radia din oficiu înscrierile condiționate de justificarea înscrierii provizorii.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 5 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

La 1 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ al Republicii Moldova, iar potrivit art. 257 alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793/2000.

Reieșind din prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 martie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimații nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 5 decembrie 2018, care a fost expediată în adresa participanților la proces prin intermediul oficiului poștal la 22 decembrie 2018 (vol. II, f.d.21). Calea de atac în ordine de recurs a fost demarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” la data de 18 februarie 2019, în interiorul termenului legal.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că, argumentele invocate se referă la dezacordul Societății cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group” cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela

Popil în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate formal de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil nu pot duce la admisibilitatea cererii de recurs, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei și invocarea formală a încălcării normelor de drept material și procedural, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în cererea de recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsături distinctive care nu au fost evidențiate în cererea de recurs depusă de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În circumstanțele sus relatate și reieșind din faptul că, argumentele recursului sânt similare argumentelor invocate în instanța de fond și cea de apel, constituind deja obiect al dezbaterilor judiciare fiind apreciate sub aspectul dublului grad de jurisdicție, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Financial Investment Group”, reprezentată de avocatul Angela Popil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu